

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Afspærringen, gaa med til at træffe Foranstaltninger, der forskubber de økonomiske Fordele i betydelig Grad over til Landbruget bort fra den øvrige Befolkning, som i Forvejen for den største Dels Vedkommende har det langt ugunstigere end Gennemsnittet af Landmændene. For det er det faktiske Forhold, og det er, synes jeg, prisværdigt, at man i Landbrugskredse under disse Forhold giver Tilslutning til det foreliggende Forslag. Det er naturligvis det rigtige Standpunkt, Landmændene indtager: at naar Forholdene udvikler sig saaledes, at de bliver ramt haardest, medens andre har det godt, saa er det Landbruget, der stiller Krav, men naar Forholdene er som nu, hvor det er dem, der har Værene, som er begunstigede, er det prisværdigt, at Landbrugerne indtager et Standpunkt, som er stik modsat det, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget indtager.

J. S. Foget: Den højtærede Minister ved jo udmærket godt, at det sidste, han sagde, ikke var rigtigt. Naar Ministeren bruger Udtrykket Landbrugerne, ved Ministeren godt, at Flertallet af Landbrugerne er enige med mig. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri:* Nej, det er de ikke!). Men naar Ministeren har kunnet faa Mejeriorganisationerne med til dette, er Baggrunden den, at Mejeriorganisationerne vidste, at ikke alene de 4 Partier, der staar sammen i Samlingsregeringen, men ogsaa de 4 Partiers Presse vilde vende Mejeriorganisationerne Ryggen, og at de næppe vilde faa noget ud af at stille større Krav. Som Følge deraf gik de med til dette som en Sommerpris, men under Forudsætning af, at Efteraarsprisen blev væsentlig forhøjet.

Maa jeg sige Ministeren Tak, fordi han indrømmede mig Rigtigheden af, at der er de omtalte 130 000 Jordbrug under 10 000 Kr.s Jordskyld, men maa jeg tilføje, at det netop er disse Brug, der producerer Smørret. De større Brug sætter simpelt hen Kørne væk, hvis de ikke kan forrente sig, og gaar over til noget andet. Det er sket i meget, meget stort Omfang i den senere Tid; det ved jeg af praktisk Erfaring. De smaa Brug derimod kan ikke gøre det. De kan ikke pludselig lægge deres Bedrift om; de er langt, langt mere afhængige af Kostalden, end de større Landmænd er, og som Følge deraf langt mere afhængige af Smørprisen. Naar derfor Ministeren hævder, at det ikke kan rettes ved at forhøje Smørprisen, selv om det vistnok er rigtigt, at man inden for Husmandsbruget ikke har det saa godt

økonomisk, som man burde, maa jeg sige: ja, men vil man ikke rette det gennem de Indtægter, Husmandsbruget skal have, saa vil det jo være ganske umuligt at rette det. Det er rigtigt, at de ikke har saa stor en Omsætning i Husmandsbrugene som tidligere, paa Grund af, at de ikke kan faa de indførte Foderstoffer og Oliekager, og dette forhøjer Produktionsprisen ogsaa for de Varer, der produceres, fordi den enkelte Ko ikke giver saa meget Smør; men vil man her øve Retfærdighed i Forhold til den øvrige Lovgivning og betale den Pris, som det koster Husmanden at producere Smørret, saa behøvede vi ikke denne Debat, for saa vilde Prisen have ligget ganske anderledes, end Ministeren stiller Forslag om. Det er her Divergensen ligger, og jeg kan i alle Tilfælde fastslaa een Ting som givet, og det er, at ikke en af dem, der her har anbefalet Smørloven, heller ikke Ministeren, har turdet paastaa, at 4 Kr. 45 Øre dækker Produktionsprisen for Smørret.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Bording*): Det ærede Medlem har ikke med et Ord dokumenteret, at de 4 Kr. 45 Øre ikke er fuld Produktionspris. Jeg vil hævde, at Produktionen af Smør er fuldt ud lønnende med de 4 Kr. 45 Øre. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen i, at det i Virkeligheden er ganske umuligt at foretage en fuldkommen nøjagtig Beregning af Smørrets Produktionspris, fordi Landbruget er en Helhed, og man kan ikke drage Smørret ud som en enkelt Gren af Landbruget. Jeg har hævdet, at Smørproduktionen hørte til Hovedproduktionen inden for Landbruget, og naar det saa er saaledes, at Landbrugets Økonomi er stabiliseret meget stærkt, dets Forrentningsprocent er den højeste, den har været i de sidste næsten 25 Aar, kan enhver sige sig selv, at den Pris for Smørret, der her fastsættes, er fuldkommen forsvarelig.

Det er dernæst helt urigtigt, naar det ærede Medlem vil paastaa, at Reduktionen i Besætningerne foregaar først og fremmest hos de store Landmænd og ikke hos de smaa. Selvfølgelig er det de mindre Landmænd, der først og fremmest maa reducere Besætningerne, for det er dem, der har opretholdt Besætningerne ved Indkøb af Korn og Foderstoffer udefra, hvorimod de større Landmænd, som ikke køber ret meget til daglig, men er mere selvforsynende, i langt højere Grad kan opretholde deres Produktionsapparat; dette fremgaar ogsaa tydeligt af Forrentningspro-